

**ԹԻՖԼԻՍԻ ՀԱՅ ՀՈԴԵՆՈՐԱԿԱՆԱՑ ԱՊԱՀՈՎՈՒԹԵԱՆ
ԳԱՆԶԱՐԱՆ**

«Մշակ»-ի տարւուս համարներից մէկում «քահանար» ստորագրութեամբ մի լողուած կարդացինք լիշեալ դանձարանի մասին վերջերս կալացած ընտրութեանց առթիւ, ուր շատ բան կար ասուած, որոնք մեղ ամեններն չեն հետաքրքրում. մենք կամենում ենք ընթերցողի ուշադրութիւնը հրաւիրել լողուածի ան կէտի վերալ, ուր հեղինակը դժբաղտութիւն է գուշակում դանձարանի համար. նա ասում է, որ մի խումբ մարդիկ, ընտրութիւններ կատարելով, ի նկատի ունին դանձարանը փակել և դրամները բաժաննել:

Արդ՝ մեղ հաղորդում են հաստատ աղբիւրներից, որ ալդ դուշակութիւնները միանգաման հիմք չունին և լողուածադրի երևակալութեան ծնունդ են. ոչ ոք զանձարանը փակելու դիտաւորութիւնը չէ ունեցել և եթէ պիտի փակէլին, էլ ինչու էին ընտրութեանց մասնակցում և վարչութիւն կաղմակերպում:

Վարչութեան ժողովը կալացաւ երկու նուագ. առաջին քուէարկութեանը 14 ձախով ընդդէմ 3-ի վարչութեան անդամ ընտրուեցաւ միմիայն տ. Գլուտ ա. ք. Աղանեանց, իսկ հետեւ 5 քուէարկութեանց ժամանակ ընտրուեցան վարչութեան միւս անդամներ՝ արժ. հ. հ. Յովհաննէս ք. տէր Գրիգորեանց, Գրիգորիս ք. Մատինեանց, Գէորգ ա. ք. Աբրուեանց և Գրիգոր ք. Խօջաէնիաթեանց. իսկ դանճապահ հ. Յովհաննէս ք. Խողբաշեանց:

Ուր միաց արդեօք ընտրութեանց շարունակութիւնը,

Հ Ն Տ Ի Բ Մ Տ Ք Ե Բ

Ժամանակը միան դատարկ տարածութիւն է, որին բովանդակութիւն են շնորհում դէպքերը, մտքերը և զգացմունքները.

Վ. ի. Հումբուղուած

Մարդկանց լեզուները ոչ մի իշխանութեամբ չի կարելի շղթալել:

Սաադի.

Որպէս սակաւ են հաճողախօսութիւնները առանց ստեղի, նոլնպէս ոսկաւ են դտնուում կոպտութիւններ առանց որ և է ճշմարտութեան։

Լ Ե Ս Ս Ի Ն Պ.

Պատմութիւնը բոլոր ժամանակների և աղդերի անմահ քաղաքացին է։

Շ Ի Լ Լ Ե Ր.

Ով գիտէ և ընդունում է բնական օրէնքը պատմութեան մէջ, նա կարող է մարդարէանալ, ով ալդ չգիտէ՝ չգիտէ, ինչ է վաղը լինելու

Բ Ե Օ Ր Ն Է.

Բնագիտական մտածողութիւնը ունի իւր սահմանը և քաւական չէ ամբողջ տինզերքը բացատրելու համար։

Թ. Վ. Ի Ր Խ Ո Վ.

Կեանքը հագուստ է. երբ նա կեղտոտ է, նորան սրբում են խողանակով, երբ նա պատառուած է, կարկատում են նորան և հազնում են այն ալն քանքան ժամանակ, որքան որ կարելի է։

Բ Ա Լ Պ Ա Կ.

Կան գողեր, որոնք օրէնքներով չեն պատժում, սակայն նրանք գողանում են մարդու ամենից թանկագին գանձը՝ ժամանակը։

Ն Ա Պ Օ Լ Է Օ Ն Լ.

Ամեն մի ծնունդ (ամեն ինչ որ ծնւում է) գալիս է աշխարհ իւր՝ մահուան դատապարտութեամբ։

Գ Է Ռ Գ Ե Բ Ե Ր Ա Ա.

Աշխարհի ամեն տեսակ գոլութիւն ծուխն է։

Ա. Ե Գ Ի Գ Ա Ր

Վ. Բ Ի Պ Ա Կ

129 Երեսի վրաէ 19րդ ծանօթութեան մէջ «Տ Ր Օ Պ Լ Օ Ն Զ Ի Ա Ս Ե Լ Ո Վ Ո Մ ա պ ա ղ ր ա կ ա ն ս խ ա լ ը պ է տ ք է կ ա ր դ ա լ՝ «ը ս տ Տ Ր Օ Լ Օ Ն ի ւ և ա լ լ ն»։

